

Journal departemental de Varna

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА ВАРНЕНСКАТА ОКРЪЖНА ПОСТОЯННА КОМИСИЯ.

Год. абонаментъ: за общини 200 лева
за учил. н-ва 100

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО
Телефони: № № 28 и 502

Такси: за обявления на кв. см. 1 лв.

Н. Г. Николиевъ
секретарь
В. О. П. Комисия

П. Атанасовъ
учителъ с. Ясж-тепе
Провадийско

Едно навременна инициатива

Споредъ преброяването на селението отъ 31.XII 1926 год. нашата страна притежава 114,799 индустриални заведения включително занаятчийството и тия отъ домашна индустрия съ заети въ тѣхъ лица 237,145; въ съобщенията и пренасяне 12958 заведения, заети 11812 лица; въ търговски заведения 62,932 заети 104,317 души; въ разни увеселителни и пр. заведения 756 заети 4358 души, или всичко 196,289 заети души.

Отъ тия работници презъ 1927 год. сж биле осигурени при фонда „Обществени осигуровки“ 222.043 души, които въ началото на 1928 г. притежаватъ капиталъ къмъ фонда „Обществени осигуровки“ отъ 164,729,000 лв. За сжщото време сж дадени помощи въ случай на злополука 2357053 лв.; въ случай на болестъ 31,370,283 лева; инвалидни пенсии дадено 313 броя на сума 952.890 лв.; наследствени пенсии 308 за сума 1,345,000 лв., като по такъвъ начинъ въ началото на 1928 год. както спомѣнахме, капитала е останалъ въ наличностъ 164,729,000 лв. Трѣбва да отбележимъ, че фонда „Обществени осигуровки“, който е ималъ въ началото презъ 1919 година капиталъ 4,932.901 лв. при осигурени работници 34.720 следъ деветъ години вече имаме въ 1928 год. 243,429 души осигурени работници при единъ капиталъ отъ 164,729,000 лв. и то следъ като презъ този периодъ отъ деветъ години сж изживени всички нужди на осигуренитѣ при фонда работници. Това е най-блестящото предприятие, ако тѣй можемъ да се изразимъ, и е въ пълнѣй противовесъ на пенсионния фондъ, който днесъ е въ плачевно положение.

Известно е, гр. Варна и неговитѣ околности се смѣтатъ у

насъ като едни отъ най хубавитѣ и подходящи за морелечение. Въ това отношение мон. „Св. Константинъ“ съ своитѣ околности като че ли държи рекордъ. Тамъ Варненския Окръженъ Съветъ е опредѣлилъ едно мѣсто около 300 декара на бреготъ на самото море въ склоноветѣ на крайморскитѣ възвишения, кждето се раздаватъ на обществени учреждения, дружества и пр. мѣста за лѣтовища. Гиздаво се кичатъ телеграфопощенци, желѣзници,

чари, работници отъ държавне печатница, чиновническото застрахователно дружество, учителска каса, съюзъ на популяритѣ банки, русенско и софийско училищни настоятелства, станции, въ които сж инвенсирани повече отъ 30 милиона лдва.

Варненския Окр. Съветъ презъ настоящата сесия по предложение на окр. съветникъ Филипъ Рафаиловъ реши да се отпусне нуждното мѣсто за постройка вила — домъ — лѣтовище за работниците осигурени при фонда „Обществени осигуровки.“ съвършено безплатно, като се замоли Министерството по труда да вземе грижата и построи това лѣтовище въ най-скоро време съ цель да се даде на работничеството у насъ единъ здравъ домъ, кждрто то да може да възобновява своитѣ сили.

Отъ даннитѣ, които изтъкнахме по-горе е ясно, какво фонда „Обществени осигуровки“ разполага съ нужднитѣ сръдства и при добра воля отъ страна на Министерството на търговията, промишлеността и труда, работничеството въ скоро време да може да се радва на синитѣ вълни, безпредѣлния просторъ на нашето хубаво море.

Повече грижи за селското читалище

Известно е, че следъ войнитѣ които изживяхме, читалищното дѣло въ насъ бѣ почти замрѣло и само тукъ-тамъ бѣха известни имената на нѣкои читалища. Следъ буря, обаче, винаги идва затишие. Народни скоро се успокои отъ изтощителнитѣ войни, живота постепенно се нормализира, а това благоприятствува за възобновяване и развитие на читалищното дѣло. По-ресованостъ къмъ не-

отъ учителството на което е прякъ дългъ да работи за преуспѣването му, но и отъ др. обществени сръди. Заговори се за нуждата отъ засилването и стабилизирането на сжществуващитѣ читалища, за създаване на нови тамъ гдето нѣма, за поставянето имъ на нуждната висота за да отговарятъ на нуждитѣ, които ги съживиха и подхранватъ днесъ.

Народниятъ учител, както въ миналото ни, така и сега се втурна съ присжция нему ентузиазъмъ да работи съ създаването и стабилизирането на тия народни кандилца, — почна се широка културно-просвѣтна работа сръдъ народнитѣ маси, а особено сръдъ младежта, която се изрази въ основаване на вечерни курсове, четения, сказки, представления и др. дейности, целящи просвѣтата на нашия селянинъ. Това бѣ моментъ, който напомняше интензивниятъ животъ на читалищата въ миналото ни, когато тѣ бѣха необходимо условие за общественото ни развитие, — извикани на животъ да служатъ на известни народни идеали. За създаването и закрепването на читалищата допринесе много закона за народнитѣ читалища, който ще остане важенъ етапъ отъ развитието на читалищното дѣло въ страната ни; така само следъ създаването му сж основани — 1984 нови читалища и то независимо отъ общественитѣ би-

блиотеки, създадени по силата на сжщия законъ.

Създадоха се читалища не само количествено, но се подобриха и въ качествено отношение, добиха друга физиономия, което явствува отъ отчетитѣ на Върховния читалищенъ съюзъ за проявената културно-просвѣтна работа на читалищата въ страната ни.

Читалището е рождба на нашия битъ и условията на жи-

дили тогава и тия които положили и подхранватъ сж му поставили и редица въпроси за разрешение, свързани съ културно-просвѣтното и стопанско развитие на страната ни днесъ и утре. То трѣбва да даде реални постижения, които ще се усещатъ отъ народа, за да се чувствува и необходимостта отъ него (читал.) Не малко е направило днесъ за повдигане просвѣтното ниво на маситѣ, но има още много да се желае въ това отношение, а особено сериозно внимание трѣбва да се обърне върху дейния животъ на читалищата, отколкото да се стареемъ да ги увеличаваме количествено. Защото по мое разбиране количеството не е критерий, че сме отишли напредъ и не можемъ правилно да отсждимъ за степенята на развитието на читалищното дѣло. Ето защо за да имаме резултатна и ползотворна читалищна дейностъ, истинскиятъ читал. деецъ трѣбва да знае съ какви методи, начини и средства да действа върху невежата душа на нашия селянинъ. И отъ обстоятелството — повдигнатъ ли е духътъ на селянина, чувствува ли той нужда отъ читалище, имали разлика въ разбирането и свѣтогледа му отъ вчера и днесъ — или въпреки всичко той си остава съ закоравялитѣ традиции и замръзнали понятия отъ робството още, — ние мо-

Земледѣлци, сейте цвекло!

жемъ да узнаемъ даваме ли правилна насока на читал. си дейностъ. Обща констатация е, че нашиятъ селянинъ е непроевѣтенъ въ всѣко отношение; това отъ доказателство не се нуждае. И читалището създадено да служи предимно нему, трѣбва да започне отъ тамъ своята дейностъ т. е. просвѣтатата на нашия селянинъ, което е първото и най-необходимо условие за постигането на всички друга задачи, които му се слагатъ за разрешение днесъ. Днесъ селското читалище се развива при твърде неблагоприятни условия, има да преодолява редица мъжнотии, които не му е тукъ мѣстото да изброяваме, а се задоволяваме само да споменемъ, като това ще сторя въ друга статия. Кой ще се бори и преодолява тия трудни условия, кой ще дава тонъ и духъ на селското читалище? Не е ли това народниятъ учителъ, който работи долу въ низинитѣ, който единственъ е носителъ на култура въ селото и както той е душата на у-щето, така трѣбва да бжде и душата на читал. въ село днесъ,—докато се създадатъ просвѣтени синове на българското село, които да поематъ ръководството на читалището. Учителю, ти си фара въ селото, ти си културтрегера, ти си едва ли не всичко и отъ тебъ до голѣма степенъ ще зависи дейността на селското читалище, а следователно и напредѣка на селото. Ти ще избранишъ и отвикнешъ селската младежъ отъ пиянство, карто-

на нашия селянинъ. Ти ще преобразишъ физиономията на българското село, къмъ тебъ е обърнатъ погледа на цѣль народъ, ти си въ основата на обществената ни сграда, ние знаемъ, че възпитание и просвѣта не е всичко, но ние разбираме, че то може да направи за човѣка и отъ човѣка твърде много. Ти си българския енеманъ, който ще преобразишъ страната на розитѣ по образъ и подобие на страната на бѣлитѣ лилии. Учителю, повече грижи къмъ селското читалище; днесъ като че ли оня моментъ на интензивна културно-просвѣтна работа срѣдъ народнитѣ маси отпада и бързиятъ темпъ съ който се поде читалищното дѣло въ страната ни отслабва. Дано това не е така, но ако е тѣй, то дългъ общественъ те зове да подкрепишъ, затвърдишъ и дадешъ животъ на селското читалище. И работейки съ усърдие въ това направление, подкрепенъ отъ честни и предани народу дейци,—то ще бжде мѣсто, дето съ радостъ ще се стича отруденото селско население въ приветливата му и уютна обстановка за да си отпочине отъ дѣлничния трудъ, почерпи духовна храна и се наслади отъ придобивкитѣ на науката

Съ твърда воля и упоритостъ, ти учителю, ще превъзмогнешъ всички трудности и докарашъ това просвѣтно дѣло до неговото съвършенство и така подготвишъ селото за да се

Изъ дейността на читалище „Царъ Борисъ III“

въ с. Ясж-Тепе — Провадийско

Една отъ най-важнитѣ функции на читалището въобще е просвѣтната му дейностъ; тамъ трѣбва да бждатъ насочени усилията на читал. дейци за да кажемъ, че читалищ. е на правъ пѣтъ, изпълва предназначението си и удовлетворява нуждитѣ шо сж го създали и подхранватъ днесъ. Читалището ни следвайки тоя пѣтъ и тая година регистрира споредъ силитѣ и възможноститѣ си задоволителна просвѣтно и др. дейности; така презъ отчетната 930 година сж изнесени 9 сказки и отъ 1.931 до III. 7 сказки по различни злободневни и общопросвѣтни въпроси отъ уч. тѣ въ селото ни П. Атанасовъ, Д. Я. Донева, мед. фелдшеръ Г. Харалампиевъ и др. външни лица, устроени сж 3 забави (вечеринки), 3 общочиталищни събрания и 14 настоятелствени заседания. Положиха се достатъчно и старателни грижи за обзавеждане читал. библиотека най цената придобивка на всѣко читалище, така само тая година сж купени 60 тома нови книги, подарени сж отъ Министра на просвѣтата 100 тома, всичко днесъ читалищ. ни притежава 590 тома книги. Получавани сж 9 вида списания и 8 вестника. Положиха се достатъчно грижи за фи-

нансовото закрепване на читалището въ резултатъ на която дейностъ реализирахме приходъ 20,622 лв., разходи 13,271 лева за фонда „Народни читалища сж внесени 3068 лева Читалището ни се помѣщава въ частно здание Една отъ голѣмитѣ задачи на бждащитѣ читалищни дейци въ селото ни е постройка на читалищно помѣщение (салонъ), за която целъ имаме читал. мѣсто но сж нуждни срѣдства, съ които се надяваме не за дълго време да се слобиемъ благодарение идеята на секр. бирника въ селото ни Ив. Милановъ за отпечатване фондови марки за читалище, въ което направление подкрепенъ отъ читалищ. управа той работи и се ангажира съ пласирането имъ. Снабдяване читалищата съ собствени здания е едно отъ най-важнитѣ условия за издигане читалището въ селото на нуждната висота, а издигнемъ ли читалището, издигаме българ. село, издигаме народа си. Нуждни сж самодейни и предани на читалището дейци, които да вдѣхватъ довѣрие въ населението. Читалището благодарни на всички, които сж положили усилия за малкото но ценни резултати.

Съобщава П. Атанасовъ у лъ с. Ясж-Тепе, Провадийско.

РЕЗОЛЮЦИЯ

взета отъ Варненския окръженъ съветъ въ заседанието му на 5 мартъ 1931 год. по стопанската политика на държавата.

Следъ като излушахме пълното и изчерпателно изложение на Директора на Варненската Държавна Подвижна Катедра за състоянието на земледѣлието и клоноветѣ му въ окръга, както и за проявената дейностъ и насока която се дава на земледѣлското стопанство въ окръга ни, допълнително отъ агронома при окръжната постоянна комисия и констатирайки тежкото положение на земледѣлеца изобщо у насъ следъ катастрофалното спадане на цената за зърнитѣ храни, произтичащи отъ свърхпроизводството имъ въ всички земледѣлски страни и др. отъ международенъ мащабъ причини, отекчено въ окръга ни поради предшествующитѣ редица неуражайни години, ний окръжнитѣ съветници отъ Варненския окръженъ съветъ, намираме, че за излизане отъ това тежко положение наредъ съ мѣркитѣ за рационализиране и трансформиране на нашето земледѣлие предприети отъ Министерството на земледѣлието и държавнитѣ имоти провеждане чрезъ катедритѣ ще трѣбва да се направи и следното:

1) Да се направятъ по-голѣми усилия и материални жертви на птицевѣдството, овцевѣдството, говедовѣдството, овозарството, лозарството, бучарството и зеленничарството, които сж една необходимостъ за закрепване на нашето древно земледѣлско стопанство и като интензивни отрасли ще погълнатъ излишния ржченъ трудъ въ селското стопанство.

2) Да се увеличи площта на индустриалнитѣ растения тамъ гдето има условие за успѣшното имъ култивиране (памука, конопа и лена), които ще трѣбва да се застъпятъ до степенъ да задоволятъ нуждата на мѣстната индустрия и нуждитѣ на страната, а съ това се спестятъ милионитѣ, които сега се изнасятъ въ чужбина. Въ близко бъдаще ще трѣбва да се ограничи вноса на суровъ памукъ облагане съ високи мита, а мѣстнитѣ фабрики да се гарантиратъ съ необходимото имъ количество памукъ отъ мѣстното производство, каквато южна България може да имъ осигури, а вноса на конопъ и конопени издѣлия би могло да се забрани, за да се използва мѣстното производство конопъ, който съ успѣхъ може да се култивирва навсѣкжде въ страната.

3) Да се увеличи помощта на маслодайнитѣ—слънчогледа, рапицата и др., които иматъ сравнително по-сигуренъ пазаръ.

4) Да се направятъ по-голѣми материални жертви и усилия за засилване фуражното производство, като основа за

подобрене скотовѣдството ни.

5) Дирекцията по закупване храни да разшири функциитѣ си и нормира цени на хранитѣ и въ страната по-високи, за да могатъ последнитѣ отъ произтичащи отъ низкитѣ цени на зърнени храни, въ земледѣлското стопанство да се понесатъ отъ цѣлия народъ.

6) Да се потърси по пѣтя на концесиитѣ начинъ за осигуряване връзки съ голѣмитѣ пазари Лондонския и др. за износъ на свинско месо и пр. произведения на земледѣлското ни стопанство.

7) Да се направи възможно и въ недалечно бъдаще да се скючи заемъ отъ Землед. Банка, за да може последната да подпомогне по-чувствително земледѣлското стопанство, като поеме всички задължения на земледѣлското стопанство, на земледѣлското население, които да обърне въ ипотечни за изплащане въ периодъ отъ 10—20 години.

8) Да се създаде частъ по-скоро экспортна Дирекция, която да се грижи за намиране пазари за земледѣлскитѣ ни производѣния въ чужбина.

9) Да се приеме щото функциитѣ на земледѣлскитѣ ка- върху окр. съвети, като последнитѣ бждатъ съответно съ това и реформирани.

10) Да се ревизиратъ всички индустриални предприятия и се лишатъ отъ облаги тия отъ тѣхъ, които не използватъ произведенията на земледѣлското ни стопанство.

11) Да се продължи и за въ бъдаще субсидиране на частната инициатива отъ страната на държавата и окръга за насърчение земледѣлското производство.

12) Да се създадатъ най-благоприятни условия за развитието на кооперативното дѣло, което да стане основа на бждащата организация и обмѣна на земледѣлското ни производство.

13) Да се направи възможното и се ограничи съвършено вноса на луксозни и др. премети, които не сж отъ първа необходимостъ.

14) Да се работи неотклонно за разширение дѣлото на земледѣлската просвѣта като ее щедро подкрепятъ съществуващитѣ просвѣтни институти, земледѣлски катедри, земледѣлски училища, опитни полета, опитни станции и др. и се съдействува за откриване нови такива и въвеждане земледѣлието като задължителенъ учебенъ предметъ въ всичко общообразователни и по-специални училища, прогимназии, гимназии, педагогически училища, военни, духовни и др. училища въ страната.

Водна, парна или газова ДВИГАТЕЛНА СИЛА

(Продължение от бр 26).

Концентриране на силопроизводството в тъй наречените областни централи край разработените каменовъглени мини и водни гетове ще даде без съмнение много по благотворни резултати за всички индустриални и производствени огнища. Недостатък от двигателна сила за по-отпалечените мѣста, ще се набави пакъ чрезъ най-подходящитѣ за нашитѣ условия двигатели: вода, пара и газоженъ. По такъвъ начинъ ще се освободимъ отъ безмилостното третиране на държавнитѣ и частни финанси.

По горнитѣ сравнения, зная, че се успори отъ компетентни кръгове, поради поставене въ сметкитѣ за паритѣ и газоженната сила низки цени на каменни и дървени въглища*). Смея да кажа, че ценитѣ на тия два тъй важни за страната горива, могатъ и трѣбва да се нагодятъ до тоя размѣръ т. е. 250 лв. за тонъ каменни въглища Перникъ и 1600 лв. за тонъ дървени въглища или мѣстенъ антрацитъ 400 лв. за тонъ. Мината Перникъ и други разработени мини работятъ предъ видъ на криза, слабата консумация на въглищата (защото сж прекомѣрно скъпи), едва 150 пълни работни дни въ годината и върху тия се разхвърлятъ всички постоянни общи разходи неизбѣжната амортизация, поддържане и пр. Ако, обаче, действителността на мислата се увеличи до 280 работни дни, цената ще се намали до минимумъ съ една печалба отъ 250% на тонъ не повече отъ 250 лева. Така щощо база за продажба може да служи на всѣки случай не повече отъ 250 лв. за тонъ.

За дървенитѣ въглища цената може да се намали много повече ако биха се експлоатирани и чистели горитѣ редовно и добросъвестно. Рекламния повикъ на минитѣ: „Пазете горитѣ и горсте каменни въглища“, не е съвсѣмъ намѣсто, понеже нашитѣ гори използвани правилно, ще ни дадатъ гориво и строежи безъ да ги унищожаваме. Само очистяване на горади гори въ Ново-пазарско би дало въглища се дирятъ пазари за износъ, а ний вънаше за дървенитѣ по-скъпи горива! Мината Перникъ и другитѣ разработени такива, може да подирятъ способности и програмна дейностъ за добиване възможно по-евтини въглища така ще донесе блага на България чрезъ промишлеността, земледѣлието и занаятитѣ. Каква полза отъ грандиозни инсталации и огъ сжщо токива управления ако отъ всичко това не чувствува ни най-малка помощъ именно сега въ отчаяното и критическо положение на народа. Когато въ всички производства се вика за намаление, трѣбвало би и горивото да се намали. Въ това е много

важенъ факторъ за поевтиняване производството. Поевтиняване на каменнитѣ въглища би помогнало не по-малко на българскитѣ държ. желѣзници да намалятъ превознитѣ такси до размѣри, съответни на сегашното положение на страната.

Предъ видъ на това, че вноса на течнитѣ горива е единъ абсолютенъ минусъ за държавата и частната инициатива, струва си труда да го замѣстимъ съ мѣстно гориво, понеже тъй ще се даде поминъкъ и прехрана на стотици хиляди безработни работници и специалисти, настанени въ мѣстното производство.

По горнитѣ нѣколко примѣра сж правени опити отъ пишущия тия редове и сж правени сравнения още презъ 1907 год. (Гл. Ст. на Инж. Ар. Д-во отъ 1.1907. г.)

Предпочитането на мотори съ мѣстни горива за България, ще сравня за по-ясно съ едно малко стопанство, което разполага съ доволно млѣчна храна масло, месо, яйца и зеленчукъ за прехрана на своя личенъ съставъ. Въмѣсто да използва тия храни, стопанството намира, че е нужно за хигиена и сила, черъ хайверъ и хамбургски херинги, швайцеръ, а да се изостави произведеното отъ стопанството за износъ. Ето сметката отъ тая операция.

Примѣрно: Стопанството би консумирало свои продукти за	50000 л.
Ако се замѣстятъ тия съ чуждъ прод. ще консумира за	100000 л.
И ще вземе отъ продажбата на своето	50000 л.
или изнесено въ повече пари	50000 л.
Ако стопанството струва всичко 400,000 лв. тогава за 8 години то не само, че нѣма да се амортизира, но и ще изгуби всичката своя материална сила да съществува по тоя начинъ. Сжщата сметка безъ никаква разлика може да се приеме и за двигат. сила т. е.	
Ако годишно бихме употребили мѣстно гориво нагледено за получаване по цена износна за	200000 лева.
Отхвърляме го и приемаме чуждо такова за	260000 лева.
Остаатъ 60000 лв. за покриване отъ готовото или изнасяне на готовото съ по-низка цена вѣнъ по нѣмане пазаръ.	

Само единъ единственъ случай може до оправдае предпочтението на чуждо гориво — бензинъ за превознитѣ срѣдста и горива за ония индустриални предприятия, които произвеждатъ и пласиратъ произведенията си безусловно въ строителство. И за тия случаи, обаче, новото време и нуждата ще ни научи да поискаме съответни

*) Знае се отъ всички машинни специалисти, че съ най-модерната парна машина се използватъ 10—15% топлинния капацитетъ на горивия материалъ. Тая сметка, обаче, може да се има предъ видъ ако ний купувамъ въглищата отъ чужди държави. Нашитѣ разработени мини произвеждатъ съ милиони тонна годишно и нѣма къде да ги пласиратъ, нека ги употребимъ за нашитѣ нужди и се предпазимъ отъ разорение, увеличимъ производството имъ.

конструкции двигатели за нашитѣ мѣстни горива, поименно се доставятъ

Мисълъ важно е да се отбележи, че парнитѣ машини съ по-издржливи, носятъ претоварване до 30% отъ установения съфсъ и др. общоизвестни преимущества.

Като се проследи живота на повечето наши индустриални предприятия, които работятъ съ двиг. сила, ще се увѣри всѣки, че сж попадали и попадатъ въ много грѣшки, които спъватъ временно или за винаги живота на предприятието. Тия грѣшки сж обикновено въ несигурното действуване при инсталирането на машинния инвентаръ и двигателната сила. Погрѣшна инсталация и несъответенъ изборъ на машинитѣ, причиняватъ инвѣрредни разходи, губене време и пари. Предприятие несъразмѣрно съ нуждитѣ на пазаря, несъразмѣрно на капитала, съ който се разполага бърже изгубва равновесие въ съществуването си и въ повечето случаи пада безъ всѣка възможностъ за възстановление. За предпазване общественя капиталъ отъ разпиляване, необходимо е да се нареди контролъ отъ компетентни органи*).

*) Варнен. Общ. В-къ 1928 г., бр. 185. — „Повдигане на гр. Варна“ — И. Христовъ.

„Седмиченъ Листъ“ на Инж. Арх. Д-во 1907 г., бр. 1. — Газова и парна сила. — И. Христовъ.

„Технически Гласъ“, бр. 26, 1927 г. „Подвижна двигат. сила трактори“. — И. Христовъ.

Изложеното въ горнитѣ редове е много важно за спъване безотечеството отъ безмислени разпилявания народното богатство и милостното третиране на народната инициатива. Христовъ
Инж. мех.

Мѣстни и чужди кокошки

Отъ известно време у насъ птицевѣдството добива силенъ потикъ, насърчаванъ и отъ наша страна около 1 милиардъ тази година отъ яйца и птици, на втори редъ следъ това на тютюна, дава юлѣми надежди за развитието на птицевѣдството у насъ. Обаче и укъ не липсватъ увлечения, и то чужди, които може би ще дадатъ отрицателни резултати. Специално

за развъждане на кокошки-кокошарството, всѣки и на всѣкъде говорятъ за то ва. Строятъ се модерни курниции (мнозина строятъ за да взематъ премия отъ държавата) и все за развъждане, породисти кокошки (Плимутъ-рокъ, Родейландъ, Легхорнъ и др.) се говори отъ мѣстната, нашъ кокошка само едно нищожно малъ се интересува. А това е една голѣма грѣшка която да не коштува скъпо на старитѣ, а особено на младитѣ птицевѣди, защото трѣбва да се знае, че ако породиститѣ кокошки иматъ свои добри качества, тѣ иматъ и недостатѣци, кагато мѣстната кокошка на гледъ е по смачкана, ако така можемъ да се изразимъ, но нейнитѣ стопански качества при едно рационално правилно хранене, хигиенични курниции, подборъ и изобщо добри условия, не само не отстъпватъ, но може и да надминатъ породиститѣ. Нашата кокошка е вече аклиматизирана у насъ, и като така, тя е по устойчива на климатическитѣ промѣни, а най-вече на многобройнитѣ заболѣвания, което особено на последъкъ се доказва много красноречиво съ кокошата холера, шарка и диферита, отъ които, най-вече въ Северна България, пострадаха най-много стопанства, които иматъ чужди расови кокошки. Нашата кокошка е по малко вискателна и къмъ храна, и къмъ хигиена и къмъ всичко, разбира се не значи, че не трѣбва да усигуримъ добри условия за животъ чрезъ които, и чрезъ добъръ подборъ, ще можемъ да имаме наши кокошки съ висока носливостъ, а следователно добри доходи при минимални разходи и трудъ. Така

Овощарско лѣпило

Слѣдното лѣпило е дало добри резултати рѣшитѣ по овощнитѣ дървета. То е икономично и лесно се прилѣпва. Препорѣчваме го на всички стопани, които ще иматъ нужда отъ такова лѣпило, приготвя се така:
Взема се 200 грама чамъ-сакъзъ (борова смола)
70 гр. свинска масъ
115 гр. спиртъ
15 гр. терпентинъ.

Сждъ такъза,

На слабъ огънь въ единъ-два разтопяваме гърво чамъ-сакъзъ, който предварително счукъ дребно. Следъ появяване сакъза, прибавяме свинската бъркана парусъ, бъркамъ кама за да се стопи и размѣси добре. Сждъ съ разтопената смѣсъ се снима отъ огъня и подиръ 3-4 минути, като се намали температурата, прибавяме полека първо терпентина, а после спирта, при това прибавяне бъркаме течността, за да се смѣси добре. Подгъствената течностъ изливаме въ тенекисни котли (празни тенекисни сарделни котли), а следъ като застине замазваме ранитѣ и присаднитѣ по овощнитѣ дървета.

Друго едно лѣпило сжщо е икономично и е за препорѣчване. Приготвя се така:

Взема се: 500 грама чамъ-сакъзъ (борова смола)
250 гр. нечисто дърв. масло
125 гр. воскъкъ пчеленъ (може и щерезъ) 125 гр. спиртъ.

Чамъ-сакъзъ и воскъкъ по описания по-горе начинъ, разтопяваме въ сждъ на слабъ огънь. Следъ това прибавяме дървеното масло до като сждътъ е на огъня и бъркаме смѣсата. Най-после като снимемъ сжда отъ огъня, по сжщия начинъ прибавяме спирта. Съ приготвеното лѣпило замазваме ранитѣ и присаднитѣ по овощнитѣ дървета.

Щото, нека се обърне повече внимание на нашата кокошка, която наистина не е толкова красива и стройна, както нѣкои расови, но ние нѣма да развъждаме кокошки за спортъ и красота, а за доходъ и интересъ.

Стопански беседи

Е. Балтаджиевъ

Сейте повече памукъ!

Южнитъ части на Варненска и Провадийска околии сж едни отъ рѣдкитѣ кѣтве на Северна България, въ които успѣва памучната култура и жителитѣ на тия райони сж щастливи, че днесъ всѣки въ къщата си има единъ запасъ отъ памукъ, чистъ, здравъ и хубавъ, отъ който задоволяватъ нуждитѣ си отъ облѣкло. Действително количеството на произвеждания памукъ не е толкова много, че да внесе парични приходи въ стопанството, къмъ което всѣки днесъ би се стремилъ при царуващата парична криза, обаче все пакъ памукътъ донася немалка полза за българскитѣ семейства, защото, най-малко, той е правилъ до сега, който се заля въ джеба на чуждого е влиятелния отъ тѣхъ памукъ отъ вна-

При това положение и при очевидното облекчение за поминѣка на населението, днесъ трѣбва ли постраничното, което трѣбва заемала тая култура да остане сжщото каквото е било до сега?

Една отъ пречкитѣ, които възпирани до сега разширението на памучната култура е била тази, че населението не си е още оставило навика да сѣе памука въ заградени мѣста (дворове, ясади, градини, пр.) и че всѣки се бои да

пласиментъ на това производство между населението чрезъ размѣна, или другъ най-изгоденъ за населението начинъ.

Овощни градини

Диренето на овощни облагородени дрѣвчата все повече и повече се засилва и площта засета съ овощни градини все се повече разширява. Това показва, че населението почва да съзнава производството на плодове е една приятна и полезна работа и като че ли на нея се възлага надеждата да влѣе една оживителна струя въ замръзлото поради кризата въ житния пазаръ селско стопанство.

Колкото и да се оплакваме, че нашиятъ климатъ е сравнително сухъ и че вѣтроветѣ и сланитѣ из много мѣста сж причина да не може овощерството да се развива съ успехъ, все пакъ страната ни е прѣдпоставена съ мѣста, които притежаватъ извѣстни условия за това клонъ на нашето стопанство, които въ градинитѣ си днесъ обрѣтатъ имъ не сж могли да прѣдизвикатъ произвежданата въ тѣхъ пшеница. Днесъ обаче при тая грамадна безценица на тоя отъ първа необходимостъ продуктъ, не вѣрвае да се намѣрятъ стопани, които ахатъра на зърненото производство да се откажатъ отъ създаването

на благодатнитѣ овощни градини въ които се съчетава приятното съ полезното и красотата съ материалното задоволение.

Сега се намираме въ края на месецъ мартъ и скоро ще се приключи сезона за посаждане на овощни дрѣвчата. Но понеже съ посаждането презъ текущата година, по-добре да се направи то при свършека на сезона отколкото въ началото чакъ на сжщия сезонъ.

Ето защо всички ония, които сж обладани отъ идеята да иматъ овощна градина неки да побързатъ съ насажданието я. Материалъ има доста въ овощнитѣ разсадници и немогатъ да се оплачатъ отъ липса на такъвъ.

А за ония, които не бързатъ и които отъ друга страна желаятъ макаръ по бавно и по ефтино да се сдобиятъ съ автентиченъ облагороденъ материалъ, окръжната комисия е доставила крушовъ, ябълковъ и сливовъ разсадъ, отъ който жалающитѣ да си основатъ малки домашни разсадници могатъ да получатъ колко искатъ парчета които въ последствие да облагородятъ, съ каквито сортове пожелаатъ, не само за свои нужди, но и за продажба. Ето едно поле въ което могатъ да вложатъ енергията си много измежду по интелегентнитѣ младежи въ село, които биха се оплакали, че нѣма също ползовито и приходоносно да се заловятъ.

Културата на крѣмното цвѣкло

Крѣмното цвѣкло е една отлична храна за добитѣка, особено зимно време, когато всичкитѣ фуражъ е сухъ и нуждата отъ сочна и освѣжителна храна е най-голяма. Най-осезателно ползата отъ даванетоъ цвѣкло раздробено и размѣсно съ ярмата или ситна плѣва се чувствува при дойнитѣ едъръ добитѣкъ — крави и биволици, у които млѣчността се увеличава най-малко съ 30%. Следъ това, презъ втората половина на зимата у дрѣбния добитѣкъ овце и кози, които отъ това се оправятъ, млѣчността имъ се засилва и като резултатъ отъ това и при най-лошата зима агнетата се добре охранватъ и бързо растѣтъ. Свинитѣ преди да бждатъ подложени на редовно угодяване съ зърнени храни, ако бждатъ подложени на редовно хранение между другото и съ цвѣкло се подготвятъ най-свършено за едно пълно угодяване и голѣмъ ръстъ. А кокошки, на които въ храната се премесва сдробено цвѣкло, или имъ се даватъ цвѣклови глави да кълатъ свободно, при равни други условия снасятъ най-редовно и най-много яйца.

Всичко това трѣбва да убѣди ония отъ най-ценитѣ храни на домашнитѣ животни и птици и че пристѣпление върши всѣки стопанинъ, който продължава да нехайнички спремо тая култура.

За цвѣклото отговарятъ почти всички почви, стига само да сж по дълбоко разработени, а въ силнитѣ почви естествено е ще даде

повече отъ 1 кгр, а сеянето става въ редове раздѣлени като свободно да се движатъ между тѣхъ.

Огглеждането е най-лесно, зисква най-много 2 или 3 праще при едно отъ които се разреждатъ гъстопоникналитѣ и израстатъ отъ едно семе нѣколко стърка.

Едно отъ неудобствата по него е това, че за да се добро узрѣли глави, нужно е и лото да се прибере отъ нивата като е възможно по късно, за то целъ се налага една по-продължителна охрана на полскитѣ ти, за каквато трѣбва да работи иначе тая ценна култура ще сжжн ограничена само въ мѣстата дени, което съвсемъ не отговаря на нуждитѣ на днешното време

Голѣмо търсене на ленъ и конопено семе

Доставеното отъ Варнен. По Земл. Катедра и Провад. агрономство, както и Окръжн. Пост. Комисия конопено семе е пласирало и чувствува голѣмо търсене на о отъ това семе и ленъ. Това показва, че идеята за разнообразяване землед. култура все повече печата почва и, че нуждата отъ ленен материалъ ще бжде удовлетворена по-лесно и чрезъ развитието на скромната домашна индустрия.

Щомъ като съ разширението на памучната индустрия въ южна частъ на окръга паралелно се върви къмъ разширението на конопената и ленена култура въ северната частъ, тогава двете половини на окръга ще се взаимно допълватъ и икономията отъ което мож

и по богата реколта, която се движатъ между 2 и 6 хиляди килограма на декаръ цвѣклови глави, които се съхраняватъ въ трапове. На декаръ е изгодно семе не

да се очаква само добро за селското ни стопанство!

Печатница „Войниковъ“ — Варна.

Официаленъ отдѣлъ

Варненска
Окръжна Пост. Комисия
№ 929
24. III. 1931 год
гр. Варна

До Господа
Кметоветѣ
въ Варненски окръгъ.

Предъ видъ щастливото събитие бракосъчета нието на Нейно Величество би било желателно общинитѣ да си набавятъ потретитѣ на Нейно Величество Царицата. Софийския фотографъ г. Д. Русейски е изработилъ художественъ портретъ на Нейно Величество (черъ) и на Тѣхни Величества наедно.

Портретитѣ сж оставени въ Постоянната Комисия и жалающитѣ общини могатъ да си набавятъ такива отъ секретаря на комисията.

Портрета на Царицата струва 350 лева, а то на Тѣхни Величества наедно — 500 лева.

зам. Председателъ: Г. ЦОНКОВЪ

Секретаръ: Н. Г. НИКОЛИЕВЪ

посева си всредъ широкото поле, понеже ще бжде изложенъ следъ прибирането репродуктивнитѣ култури. Тази култура, обаче, не е преодолена, а зависи щото полския имотъ на земеделците да бжде опазенъ отъ повреди на хора и добитѣкъ? Нали отъ самитѣ пакъ земледѣлци, отъ тѣхното съзнание и съгласие, отъ тѣхната дисциплина, отъ контролата на селскитѣ власти, редени отъ самото население? Ясно е за всички следователно, че при една добра воля и при наличността на добри инициатори въ всѣко село, където опитътъ е доказалъ, че вирѣянieto на памука е задоволително, ще може да се засили производството му чрезъ засѣването му въ широкъ просторъ, където почвата би отговаряла за него.

Би запиталъ нѣкой какво ще се прави съ толкова много памукъ следъ като задоволимъ своитѣ нужди, ще има ли нѣкой да го купи? На тоя въпросъ не е мѣчно да се отговори. Селата, въ които ще се произвежда памука сж толкова малко въ сравнение съ ония, въ които той не вирѣе, че стига само да се намѣсятъ било кооперациитѣ, било други институти и ше може цѣлото производство отъ тия села да бжде събрано и разпредѣлено между нуждаещото се население, което ще предпочете да положи повече трудъ за преработка на мѣстния памукъ, откодето да търси пари за вънкашенъ.

Въ случая голѣма роль се възлага на кооперациитѣ, които трѣбва да влѣзатъ въ връзка по между си за организиране не само масовото производство, но и разумния

Земледѣлци, засѣйте по възможность повече крѣмιο цвекло и други фуражни култури чрезъ които ще се засили скотовъдството въ